

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Του Γιώργου Παπαδημητρίου*

I. Αν αναζητήσουμε τη βαθύτερη ουσία της πολιτικής στη χώρα μας από τον Μάρτιο του 2004, θα διαπιστώσουμε μια πραγματικότητα που, επειδή ακριβώς είναι νέα, δεν την έχουμε ακόμη συνειδητοποιήσει πλήρως. Πρόκειται για το σταθερό προσανατολισμό της κυβέρνησης προς μια εικονική πολιτική. Μια πολιτική που συσκοτίζει επιτηδείως και επιχειρεί μεθοδευμένα να ωραιοποιήσει τα προβλήματα και να μεταθέσει την επίλυσή τους στο μέλλον.

II. Σε κάθε σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία η επικοινωνία αποτελεί βασική παράμετρο της διακυβέρνησής της. Ορισμένες φορές χρησιμοποιείται πάντως ως μηχανισμός χειραγώγησης της κοινής γνώμης. Πρόκειται για μια αναντίρρητη πραγματικότητα, η αντιμετώπιση της οποίας επιβάλλει τον περιορισμό κάθε δυσλειτουργίας που είναι σε θέση να διαβρώσει τα θεμέλια της δημοκρατίας. Την πιο ακραία εκδοχή του φαινομένου συναντούμε, όταν η επικοινωνία παύει να υπηρετεί την πραγματική και διολισθαίνει διαρκώς προς μια εικονική πολιτική. Αυτό ακριβώς συνέβαινε καθ' όλη τη διάρκεια των τελευταίων χρόνων. Η επικοινωνιακή πολιτική της κυβέρνησης από τη μια μεριά συσκοτίζει τα προβλήματα που απασχολούσαν τους πολίτες και τη

χώρα και από την άλλη επιδίδονταν σε μια προσπάθεια απώθησής τους. Οι πολίτες έμεναν συχνά άναυδοι και με μια πικρή γεύση. Άκουγαν με απορία την κυβέρνηση να εξωραΐζει τα προβλήματα και να προβαίνει σε εξαγγελίες για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, χωρίς να καταβάλει καμιά προσπάθεια για την επίλυσή τους. Έτσι, οι πολίτες βίωναν μια πραγματικότητα που συμπιέζε το εισόδημα, επέτεινε τη δυσπραγία και υποβάθμιζε την ποιότητα της ζωής τους.

III. Το οικολογικό ολοκαύτωμα που ζήσαμε τους καλοκαιρινούς μήνες με αποκορύφωμα την τραγωδία της Πελοποννήσου έδρασε ως καταλύτης για να αντιληφθούμε ότι η κυβέρνηση είχε προ πολλού υιοθετήσει και ακολουθούσε μια εικονική πολιτική. Έτσι φθάσαμε, με την απουσία της και τη διάλυση της διοίκησης, να θρηνήσουμε 68 συνανθρώπους μας, να καταστραφούν σπίτια και περιουσίες, να καούν 2.500.000 περίπου στρέμματα δασικού πλούτου, να εξαφανιστούν οικοσυστήματα που διεκδικούσαν διεθνώς μοναδικότητα, να επωμισθούμε τη ντροπή ότι δεν μπορέσαμε να υπερασπισθούμε τον ιερό χώρο της Ολυμπίας και, τέλος, να ζήσουμε την πλήρη αποδιάρθρωση του κοινωνικού και παραγωγικού ιστού σε πολλές περιοχές της χώρας.

IV. Σήμερα προέχει βέβαια η ανασυγκρότηση των πληγείσων περιοχών. Σ' αυτήν πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας με την επεξεργασία ενός αξιόπιστου σχεδίου. Η ιστορία διδάσκει ότι τα

παθήματα πρέπει να γίνονται μαθήματα. Διαφορετικά μας περιμένουν και άλλες ανυπολόγιστες καταστροφές. Αν λοιπόν δεν αναζητήσουμε τις αιτίες και δεν καταλογίσουμε ευθύνες για ό,τι συνέβη, θα έχουμε συμπράξει ουσιαστικά στον εκφυλισμό της δημοκρατίας μας και τη διαίωνιση μιας κατάστασης που θα καθλώσει τη χώρα σε οπισθοδρόμηση.

V. Όσα βιώσαμε, ιδίως μετά τη βιβλική καταστροφή της Πελοποννήσου, πρέπει να σηματοδοτήσουν το τέλος της εικονικής και την επιστροφή στην πραγματική πολιτική. Αυτή και μόνον αυτή εγγυάται την ανάδειξη των προβλημάτων και τη σοβαρή συζήτησή τους. Με σχέδιο και συγκεκριμένες πολιτικές και δράσεις, και όχι με μεγαλόσχημες και κενές περιεχομένου εξαγγελίες για αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα σωρευμένα προβλήματα που ταλαιπωρούν τους πολίτες, υπονομεύουν την πρόοδο της χώρας και αποδυναμώνουν τη θέση της στο διεθνές περιβάλλον.

* Καθηγητής Πανεπιστημίου - Υποψήφιος βουλευτής Επικρατείας ΠΑΣΟΚ.